

Dette har imidlertid ikke været hensigten med bestemmelsen i lovens § 3, stk. 2, nr. 3, der alene skal tilsikre, at det offentlige ikke påfører andre konkurrencefordrejning.

Bestemmelsen i § 9 sikrer, at institutioner inden for samme område i det offentlige fortsat kan udveksle ydelser, uden at disse skal tages i betragtning momsmæssigt, dvs. uden at dette kræver fakturering, momsberegning m.v.

Momslovens § 3 skal fortolkes i overensstemmelse med de underliggende direktivbestemmelser i 6. momsdirektivs artikel 4. Således skal momslovens § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, anvendes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, som alene omfatter offentligretlige organer. Det skal i den forbindelse bemærkes, at direktivets afgiftsfritagelser skal fortolkes indskrænkende.

Efter den foreliggende praksis finder den begrænsede afgiftspligt i § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, anvendelse for juridiske personer, der er omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, herunder visse institutioner med et privatretligt stiftelsesgrundlag (som er omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven).

Det er således en betingelse for momsfritagelse efter bestemmelsen i § 9 om institutioner inden for samme ministerområde, at leverancen kan anses for foretaget af en statslig institution, der er blevet bedømt afgiftspligtig efter momslovens § 3, stk. 2, nr. 3.

Efter de oplysninger styrelsen er i besiddelse af, er erhvervsskoler og selvejende undervisningsinstitutioner som udgangspunkt ikke omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, og kan derfor ikke anses for statslige eller andre offentligretlige institutioner.

På det foreliggende grundlag er det derfor styrelsens opfattelse, at en erhvervsskole og en institution under kategorien »anden selvejende institution for videregående uddannelser m.v.« ikke kan opnå fritagelse efter momslovens § 9.

Det kan til orientering oplyses, at styrelsen er bekendt med, at der for tiden pågår drøftelser mellem Undervisningsministeriet og Skatteministeriets Departement vedrørende selvejende undervisningsinstitutioners momsretlige status.«

Spm. nr. S 2522

Til fødevareministeren (24/4 01) af:

Kristian Jensen (V):

»Kan ministeren bekræfte, at der fra ministeriets side er udstedt forbud mod, at kunder i dagligvareforretninger ved selvbetjening selv tager rundstykker og andet brød?«

Svar (3/5 01)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har i sagens anledning anmodet Fødevaredirektoratet om en udtalelse, og jeg vedlægger til Folketingets orientering Fødevaredirektoratets notat af 30. april 2001, hvortil jeg kan henholde mig.

Bilag

Fødevaredirektoratet

Den 30. april 2001.

Notat om

selvbetjening af brød i relation til § 20 spørgsmål nr. S 2522, S 2523, S 2524 og S 2525.

Reglerne for selvbetjening af fødevarer, herunder brød findes i §§ 42 og 43 i bekendtgørelse nr. 198 af 22. marts 2001 om fødevarerhygiejne (hygiejnebekendtgørelsen). Reglerne viderefører reglerne i den tidligere hygiejnebekendtgørelse fra 1996. Der er således ikke tale om nye regler.

Af hygiejnebekendtgørelsen fremgår, at ikke-færdigpakkede fødevarer, med enkelte undtagelser, skal forhandles ved betjening og afskærmet fra eller placeret væk fra kundekområdet. Herved undgås, at kunder forurener fødevarerne, f.eks. ved berøring.

Reglerne for hvilke fødevarer, der kan sælges ved selvbetjening, er fastlagt ud fra bl.a. et princip om, at der skal være tale om fødevarer, der skal skylles eller varmebehandles inden indtagelse, og/eller at fødevarerne beskyttes mod forurening ved en hensigtsmæssig salgsform (brug af tænger, beskyttende beholdere m.v.).

Brød er ikke omfattet af hygiejnebekendtgørelsens regler om salg af uemballerede fødevarer ved selvbetjening.

I restauranter er der mulighed for et mere omfattende selvbetjeningssalg, til fortæring på stedet f.eks. i forbindelse med buffetarrangementer. Personalets overvågning af selvbetjeningen har været afgørende for, at der i højere grad